et aeg ei olle tulnud? Kaebamised ning kurja sõnumid kaswawad iggapäw teie peale suremaks. Mino nõu olleks, sõbra kombel räkides: tulge minoga ühhes jallapealt kuninga ette, enne kui armo-aeg otsa löppeb; sest törkumine ning pikkem aea wiwitamine ei aita teile middagi; teie wõlla-wak on kuhjaga täis! Paljo, wägga paljo kaebamisi teie ülle on kuninga körwa ette tõstetud; täna kutsutakse teid kolmatkorda; kui teie selle kutsmise peale ei tulle, siis möistetakse teid seadust möda, ilma järrelkuulmata, surma. — Kuningas saab kõige söawäega teie tullema, teie kindlat mõisa ümberpiirama, et keegi sisse egga wälja eñam ei pease; ja teie lähhete naise ja lastega, ello ning warraga ühhestükkis ukka. Kuninga wolli eest ei pease teie pöggenema; sepärrast on kõige targem nõu: tulge hääl kombel kohto ette. — Kawwalust ei olle teil, Juñal tänatud! pudu; teie sate ennast sest wõrgutusest lahti peastma, nõnda kui enne sedda suremast kimbutusest peastsite ja oma waenlased äbbi sisse saatsite.“ — Reinowadder ütles: „armas kellepoeg, teie nõu on kidowäärt. Julgest tahhan ma tulla õiguse otsust nõudma, ja lodan, et kuningas mulle armo saab näitama; tema teab, mis suurt kasso ma temale sadan, agga ta teab ka, kudda teised issandad mind sellepärrast wihkawad. Ei wõiks miñota kuninga aujärg üllesseista! Ja kui ollekssin kümmekord rohkemine ekssinud, siiski tean, et kui tema silma watan ja temaga saan räkima, siis löppeb ta wihha otsego



kewwadine luñi päwa paistel! Kuningal kül paljo sullasid ning nõuandjaid, agga tarka meelt ja nõu ei olle paljo kellegilt leida. Kus jal tarka nõu pudub, peab Reinowadder neid juhtima; muido on surelssandade koggodus üks juhhiwitsata wanker. Mitto wihkab mind selle önne pärrast, mõni jälle mu asja pärrast, ja üks tossin mo suremaid wihhamehhi on praego kuninga jures koos, kes mulle surma on wandunud. Kuis sudan ükssipäinis ulga wasto seista? Sepärrast kartsin tännini tulles. Agga siiski lähhen ennemine asja kohto ees selletama, kui et sest mino naise ning lastele middagi kahjo wõiks sündida. Armas Ermelina, kallis loomake!“ — ütles Reinowadder oma abbikasale — „kandke truiste oolt laste eest, ja wadake et kurniwissates teine teist kaikaga pähhe ei pudu! Kõige eñamist pallun teid norema pojakese Reino järrel wadata; temal on kehad ambad suus ja iggapiddi issa-kujjo ning kombed, lodan temmast ükskord mehhe sawad; ja siin on mo poeg Rossel, weike wörruke, kedda nisama armsaks pean! Ta oskab auduwa linno alt muñad warrastada, et lind sedda tähhele ei pane. Tehke lastele iggapiddi meele hääd ja kaitsege neid kahjo eest! taggasi tulles tassun teile kõik waewa ning oolekandmise kätte.“ Seddawisi naist manitsedes jättis Reinowadder jummalaga ja töttas Irmabbemega misema.

Teed käies ütles Reinowadder määrale: „Mo kallis kellepoeg ja sõbber! pean teile tunnistama, mis

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1848, lk. 36